

SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU

KANUN NUMARASI

: 5510

KABUL TARİHİ

: 31/5/2006

YAYIMLANDIĞI RESMÎ GAZETE

: TARİH: 16/6/2006 SAYI: 26200

YAYIMLANDIĞI DÜSTUR

: TERTİP: 5 CİLT: 45

AKADEMİK

MADDE 20

DR. AV. MUSTAFA TUGAY

HAK SAHIPLERİNE GELİR BAĞLANMASI, EVLENME VE CENAZE ÖDENEKLERİ

MADDE 20 - İş kazası veya meslek hastalığına bağlı nedenlerden dolayı ölen sigortalının hak sahiplerine, 17 nci madde gereğince tespit edilecek aylık kazancının %70'i, 55 inci maddenin ikinci fıkrasına göre güncellenerek 34 üncü madde hükümlerine göre gelir olarak bağlanır.

İş kazası veya meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücünü %50 veya daha fazla oranda kaybetmesi nedeniyle sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış iken ölenlerin, ölümün iş kazası veya meslek hastalığına bağlı olup olmadığına bakılmaksızın birinci fıkraya göre belirlenen tutar, 34 üncü madde hükümlerine göre hak sahiplerine gelir olarak bağlanır.

İş kazası veya meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücünü %50 oranının altında kaybetmesi nedeniyle sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış iken ölenlerin, ölümün iş kazası veya meslek hastalığına bağlı olmaması halinde sigortalının almakta olduğu sürekli iş göremezlik geliri, 34 üncü madde hükümlerine göre hak sahiplerine gelir olarak bağlanır.

4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre sigortalı sayılanların hak sahiplerine gelir bağlanabilmesi için, kendi si-

gortalılığından dolayı, genel sağlık sigortası dahil prim ve prime ilişkin her türlü borçlarının ödenmiş olması zorunludur¹.

Gelirin başlangıcı, kesilmesi ve yeniden bağlanmasında 34 üncü ve 35 inci maddeler uygulanır.

37 nci madde hükümlerine göre hak sahiplerine cenaze ve evlenme ödeneği verilir.

İLGİLİ MEVZUAT: 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu; Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği; Kısa Vadeli Sigortalar Uygulama Tebliği; Sosyal Güvenlik Kurumu Kısa Vadeli Sigorta Kolları Uygulamaları Konulu 2016/21 Sayılı Genelgesi

KAYNAKÇA

Alp, Nihat Seyhun, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Kapsamında Rücu Davaları, Seçkin Yayıncılık, 1. Baskı, Ankara 2018

Aslanköylü, Resul, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Şerhi, Bilge Yayınevi, 3. Baskı, Ankara 2017, Cilt I

Başbuğ, Aydın, Sorumluluk Hesabında Sosyal Güvenlik Kurumunun Rücu Hakkı ve Denkleştirme Sorunu, Yeni Yasal Düzenlemeler Işığında Bedensel Zararların Tazmini Esasları ve Usulü Kongresi, 4-5-6 Nisan 2013, Editör Av. Sema Güleç Uçakhan, Ankara Barosu Başkanlığı, Ankara 2013, s. 89-129

Benli, Abdurrahman/Uğur, Suat/Bana, Nurdan, İş Kazası Ve Meslek Hastalıkları Sonucunda Oluşan Sigorta Yardımlarından Ölüm Geliri Üzerine Düşünceler, Sakarya İktisat Dergisi Cilt 11, Sayı 4, 2022, s. 511-536

Bodur, Mehtap Yücel, Sosyal Güvenlik Hukukunda Ölüm Sigortası, Seçkin yayıncılık, 1 Baskı, Ankara 2021

Civan, Orhan Ersun, İş Kazası Veya Meslek Hastalığından Doğan Rücu Davalarında Sosyal Güvenlik Kurumu Karşısında Sorumluluğun Kapsamı ve Müteselsil Sorumluluk, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Sayı 64 (4), Yıl 2015, s. 1015-1070

Çelik, Ahmet Çelik, Sosyal Güvenlik Kurumu Rücu Davaları, Legal İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Dergisi, Cilt 16, Sayı 62, Yıl 2019, s. 639-688

Çelik, Hâkim/ Bingöl, Ozan, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku, 15. Baskı, Ekin yayınevi, Bursa 2019

Eyrenci, Ömer/Taşkent, Savaş/Ulucan Devrim, Bireysel İş Hukuku, 8. Baskı, Beta Yayınevi, İstanbul 2017

¹ 17/4/2008 tarihli ve 5754 sayılı Kanunun 65 inci maddesiyle bu fıkrada yer alan "prim ve her türlü borçlarının" ibaresi "prim ve prime ilişkin her türlü borçlarının" şeklinde değiştirilmiştir.

Güzel, Ali/Okur, Ali Rıza/Caniklioğlu, Nurşen, 17. Sosyal Güvenlik Hukuku, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2018

Karyağdı, Yasemin Atasoy, Sosyal Güvenlik Hukukunda İş Kazası Ve Yapılacak Parasal Yardımlar, Seçkin Yayıncılık, 1. Baskı, Ankara 2021

Korkusuz, Refik/Uğur, Suat, Sosyal Güvenlik Hukuku, 6. Baskı, Ekin Yayınevi, Bursa 2018

Rüzgâr, Orhan, SGK'nun 5510 Sayılı Kanununun 21. ve 23. Maddelerinden Kaynaklanan Rücu Alacaklarının Hesaplanması, İstanbul Barosu Dergisi, Ocak – Şubat 2019, Cilt 93, Sayı 2019/1, s. 85-119

Sözer, Ali Nazım, Sosyal Güvenlik Hukukunda Yargı Yolu Uyuşmazlıkları, İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Akademik Forumu, Legal Yayıncılık, 1. Baskı, İstanbul 2014, s. 576-645

Sözer, Ali Nazım, Türk Sosyal Sigortalar Hukuku, Beta Yayınevi, 5. Baskı, İstanbul 2021

Süzek, Sarper, İş Hukuku, 16. Baskı, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2018

Tatar, Gülsüm, Sosyal Güvenlik Hukukunda Mütessesil Sorumluluk, Çalışma ve Toplum Dergisi, Sayı 2017/4 (55), s. 2119-2156

Tuncay, Can/Ekmekçi, Ömer, 18. Bası, Sosyal Güvenlik Hukuku Dersleri, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2016

ANLATIM PLANI

I- DÜZENLEME KONUSU

II- DÜZENLEME AMACI

III- ÖLÜM GELİRİNİN UYGULAMA ESASLARI

IV- ÖLÜM GELİRİNİN PAYLAŞTIRILMASI

A- DUL EŞ

B- ÇOCUKLAR

C- ANNE ve BABA

V- KURUMUN ÖLÜM GELİRİ İÇİN İŞVERENE, ÜÇÜNCÜ KİŞİYE ve HAK SAHİPLERİNE RÜCU HAKKI

A- İŞVERENE RÜCU

B- ÜÇÜNCÜ KİŞİYE RÜCU

C- HAK SAHİPLERİNE RÜCU

VI- EVLENME ÖDENEĞİ

VII- CENAZE ÖDENEĞİ

AÇIKLAMA

I- DÜZENLEME KONUSU

18 ve 19 madde ile ilgili açıklamalarda ifade edildiği gibi bir iş kazası veya meslek hastalığı meydana geldiğinde olayın sigortalı üzerindeki etkisi bakımından “geçici iş göremezlik”, “kalıcı iş göremezlik” ve “ölüm” ile sonuçlanabilecek üç ihtimal söz konusu olabilir². Yasada aranan şartların yerine gelmiş olması halinde, saydığımız bu üç halde, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından SSGSSK'nun 63. maddesi uyarınca sigortalının tedavi ve ilaç giderleri karşılanmakta ve ayrıca sigortalının uğradığı zararın niteliğine göre SSGSSK'nun 16, 18. ve 19. maddeleri uyarınca geçici ve/veya sürekli iş göremezlik ödenekleri sağlanmaktadır. Sigortalının ölümü halinde ise SSGSSK'nun 20. maddesi uyarınca hak sahiplerine gelir bağlanmakta³, ayrıca ölüm halinde, cenaze ödeneği ile gelir bağlanmış kız çocuklarına evlenme ödeneği verilmektedir⁴.

Maddede iş kazası veya meslek hastalığı sonucu ölen ya da iş kazası ya da meslek hastalığına uğradıktan sonra sürekli iş göremezlik geliri almakta iken ölen sigortalının hak sahiplerine her iki halde bağlanacak gelir miktarı ile gelir bağlama ve kesilme esasları düzenlenmiştir. Hükümde ayrıca işçi ve bağımsız çalışan sigortalı ayırımına göre farklı esaslar benimsenmiştir. Ayrıca hak sahiplerine cenaze ve evlenme ödeneği verilmesi hükme bağlanmıştır.

Maddede iş kazası veya meslek hastalığı sonucu oluşan tam veya kısmi sürekli iş görme engeli nedeniyle yetkili sağlık kurulları tarafından verilen raporlara dayanılarak Kurum Sağlık Kurulunca meslekte kazanma gücü en az %10 oranında azaldığı saptanan sigortalıya veya ölümü halinde hak sahiplerine sağlanan ve süreklilik arz eden parasal edim düzenlenmiştir.

5510 sayılı Kanununun 3/16. maddesine göre sürekli iş göremezlik geliri: “iş kazası veya meslek hastalığı halinde sigortalıya veya sigortalının ölümü halinde hak sahiplerine, yapılan sürekli ödemeyi” ifade etmektedir. Kanununun 16. maddesinde sayılan “iş kazası ve meslek hastalığında sağlanan haklar” arasında yer alan sürekli iş göremezlik gelirinin hesaplanmasında esas alınacak günlük kazanç ile hesaplama usulü 17. maddede belirtilmektedir. Bununla birlikte sigortalının sürekli iş göremezlik gelirine hak kazanma koşulları, hesaplanması, başlangıç zamanı ve miktarı 19. maddede hükme bağlanmıştır.

² Sözer, s. 363

³ Sözer, Ali Nazım, Türk Sosyal Sigortalar Hukuku, Beta Yayınevi, 5. Baskı, İstanbul 2021, s. 363; Karyağdı, Yasemin Atasoy, Sosyal Güvenlik Hukukunda İş Kazası Ve Yapılacak Parasal Yardımlar, Seçkin Yayıncılık, 1. Baskı, Ankara 2021, s. 64 vd

⁴ Sözer, s. 363, 161; Süzek, Sarper, İş Hukuku, 16. Baskı, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2018, s. 413; Güzel, Ali/Okur, Ali Rıza/Caniklioğlu, Nurşen, 17. Sosyal Güvenlik Hukuku, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2018, s. 413; Korkusuz, Refik/Uğur, Suat, Sosyal Güvenlik Hukuku, 6. Baskı, Ekin Yayınevi, Bursa 2018, s. 308; Tuncay, Can/Ekmekçi, Ömer, 18. Bası, Sosyal Güvenlik Hukuku Dersleri, Beta Basım Yayım A.Ş., İstanbul 2016, s. 408; Alper, s. 260, Çelik, Hâkim/ Bingöl, Ozan, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku, 15. Baskı, Ekin yayınevi, Bursa 2019, s. 234

Maddede ayrıca sürekli iş göremezlik geliri alan sigortalının yeniden tedavi ettirilmesi, kısmi veya tam sürekli iş göremezlikte gelir hesaplanması, bağımsız çalışan sigortalıların durumu, bakımına muhtaç olan sigortalılara bağlanacak gelir miktarı, sürekli iş göremezlik gelirinin başlangıcı ve sonu, sigortalının yeniden iş kazasına uğraması halinde gelir bağlama koşulları yer almaktadır.

II- DÜZENLEME AMACI

Anayasanın 60. maddesine göre, bir insan hakkı olan sosyal güvenliği sağlamak, bunun için gerekli tedbirleri almak ve örgütlenmeyi gerçekleştirmek devletin önemli bir görevidir. Bu bağlamda, Anayasanın 2. ve 5. maddesine uygun olarak, sosyal devlet, bireylerin maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak durumundadır⁵.

18. ve 19. maddelerde belirtildiği gibi işverene bağımlı çalışan, ayrıca hayatını idame ettirebilmek ve ailesini geçindirebilmek için ücretinden başka hiçbir geliri olmayan işçinin iş kazası, hastalık, analık gibi iş gücünün kısmen veya tamamen yok olmasına neden olan sosyal risklerin telafisinde İş Hukuku gibi, Sosyal Güvenlik Hukuku önemli rol üstlenmektedir.

Sosyal Güvenlik Hukukunun, İş Hukukundan farklı olarak her türlü toplumsal riske karşı tüm çalışanlar yanında, bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilere güvence sağlamayı amaçladığı bilinmektedir. Sosyal güvenliğin bu amacı, “Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir” denilmek suretiyle Anayasanın 60. maddesinde belirtilmiştir.

Bu kapsamda Sosyal Güvenlik Hukukunun iş kazası ve meslek hastalığı sonucu ölen sigortalının desteğinden yoksun kalmaları nedeniyle, bakmakla yükümlü olduğu kişilerin maruz kalacakları yoksulluk ve yoksunluğun telafisi amacına yönelik tedbirlerden biri olan ölüm geliri ile evlenme ve cenaze ödenekleri 5510 sayılı Kanununun 20. maddesinde düzenlenmiştir.

III- ÖLÜM GELİRİNİN UYGULAMA ESASLARI

SSGSSK'nun 16/1 maddesi uyarınca Sigortalının bir iş kazası veya meslek hastalığı sonucu ölümü halinde, bağlı sigortalı olan hak sahiplerine gelir bağlanmakta, cenaze ödeneği ile gelir bağlanmış kız çocuklarına evlenme ödeneği verilmektedir. Söz konusu edimler işçi ve bağımsız çalışanlara yönelik olup, kamu görevlilerini kapsamamaktadır.

İş Kazası ve Meslek Hastalığı Sigortasından, sigortalının desteğinden yoksun kalanlara gelir bağlanması için gerekli olan koşullar:

- Asli sigortalının ölümü,

⁵ Sözer, s. 6; Eyrenci, Ömer/Taşkent, Savaş/Ulucan Devrim, Bireysel İş Hukuku, 8. Baskı, Beta Yayınevi, İstanbul 2017, s. 7

- Geride kalan “hak sahipleri” olması ve
- Bağımsız çalışanlarda asli sigortalının prim borcunun olmaması şeklinde sıralanabilir⁶.

Kanunun 3/7. maddesinde kimlerin “hak sahibi” olduğu belirlenmiştir. Buna göre, yalnızca “sigortalının veya sürekli iş göremezlik geliri ile malullük, vazife malullüğü veya yaşlılık aylığı almakta olanların ölümü halinde, gelir veya aylık bağlanmasına veya toptan ödeme yapılmasına hak kazanan eş, çocuk, ana ve babası” hak sahibidir⁷.

Ölüm geliri, Uzun Vadeli Sigorta kolları arasında yer alan ve iş kazası ve meslek hastalığı dışındaki ölüm hallerinde hak sahiplerinin haklarını düzenleyen Ölüm Sigortası kapsamındaki “Ölüm Aylığı” benzeşmektedir. Ancak ölüm geliri bağlanabilmesi için ölüm aylığında olduğu gibi belli bir süre sigortalı olmak veya belli bir süre prim bildirilmiş olma şartı bulunmamaktadır⁸. İşe girdiği gün iş kazasına uğrayan ve bu nedenle ölen sigortalının hak sahiplerine dahi ölüm geliri bağlanmaktadır⁹

SSGSSK’nun 20/1 maddesi uyarınca çalışırken bir iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle sigortalının yaşamını yitirmesi durumunda Kanunun 17. maddesine göre hesaplanacak aylık kazancının % 70’i, hak sahiplerine 34. madde hükümlerine göre gelir olarak bağlanır.

Kanunun m. 20/2. ve 20/3. maddelerinde ise iş kazası veya meslek hastalığı sonucu sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış olan sigortalıların sonradan ölmeleri halinde, hak sahiplerine bağlanacak gelir düzenlenmiştir.

İş kazası veya meslek hastalığına maruz kalması nedeniyle meslekte kazanma gücünü % 50 veya daha fazla oranda kaybetmesi nedeniyle sigortalıya sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış ise sonradan gerçekleşen ölümün iş kazası veya meslek hastalığına bağlı olup olmadığına bakılmaksızın sigortalının aylık kazancının % 70’i paylaştırmaya esas alınmaktadır. Buna karşın meslekte kazanma gücü % 50’nin altında olan bir sigortalı iş kazası ve meslek hastalığı dışında bir nedenle vefat ettiğinde almakta olduğu sürekli

⁶ Sözer, s. 459

⁷ Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 405; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 393

⁸ Ölüm Sigortasında hak sahiplerine aylık bağlanması için sigortalının çalışma yaşamında asgari bir süre prim ödemiş ya da emekli konumunda iken ölmüş olması gerekmektedir. SSGSSK m. 32/1-a’ya göre ölüm aylığı bağlanabilmesi için en az 1800 gün malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi bildirilmiş veya m. 4/1-a kapsamında sigortalı sayılanlar için, en az 5 yıldan beri sigortalı bulunup, toplam 900 gün malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi bildirilmiş, olması gerekir.

⁹ Sözer, s. 463; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 394; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 405

iş göremezlik geliri Kanununun 34. maddesi hükümlerine göre hak sahiplerine paylaştırılacaktır¹⁰.

Yukarıda belirtildiği gibi sigortalının ölümüne bağlanan sonuçlar, 5510 sayılı Kanunda, hem kısa vadeli sigorta kolunda, iş kazası ve meslek hastalığı hükümleriyle ve hem de uzun vadeli sigorta kolunda, ölüm sigortası hükümleriyle ayrı ayrı düzenlenmiştir. Dolayısıyla kısa vadeli sigorta kolunda iş kazası veya meslek hastalığı sonucu ölümlerde eş, çocuk, ana ve babaya gelir bağlanması koşulları açısından 5510 sayılı Kanununun 20. maddesi; herhangi bir nedenle ölüm halinde ise, Kanununun 32. ila 37. maddelerinde bağımsız bir sigorta dalı olarak düzenlenmiş olan, “Ölüm Sigortası” hükümleri uygulama bulacaktır¹¹. Yine ilave etmek gerekir ki, ölüm sigortasından aylık bağlanması için yasanın 32. maddesinde aranan koşulların yerine getirilmiş olması halinde, bir iş kazası ya da meslek hastalığı sonucu ölen sigortalının hak sahiplerine hem iş kazası ve meslek hastalığı sigortasından gelir, hem de ölüm sigortasından aylık bağlanması mümkündür. Fakat bu durumda gelir ve aylıkların birleşmesine ilişkin SSGSSK’nun 54. madde hükümleri uygulanmaktadır¹². Kanununun 54/1-c maddesi hükmüne göre, ölüm sigortası ile iş kazası ve meslek hastalığı sigortasından hak kazanılan aylık ve gelirler birleşirse, hak sahibine bu aylık veya gelirlerden yüksek olanın tamamı, az olanın yarısı bağlanacaktır.

Sürekli iş göremezlik geliri almakta olan işçinin ölümü halinde geride kalan hak sahipleri açısından doğan diğer önemli bir hak, ölümün gerçekleştiği tarihte işçinin yaşlılık aylığına hak kazanmış olması durumunda ortaya çıkmaktadır. Zira yukarıda belirtildiği gibi Kanununun 54/1-c maddesine göre malullük, “yaşlılık, ölüm sigortaları” ile “iş kazası ve meslek hastalığı sigortası” kapsamında sağlanan aylık ve gelirlerin birleşmesi mümkündür. Bu durumda hak sahibine bu aylık veya gelirlerden yüksek olanın tamamı, az olanın yarısı, eşitliği halinde ise iş kazası ve meslek hastalığından bağlanan gelirin tümü, malullük veya yaşlılık aylığının yarısı bağlanacaktır¹³.

IV- ÖLÜM GELİRİNİN PAYLAŞTIRILMASI

Kanununun 20. maddesinin ilk fıkrasında ölüm gelirinin miktarı iş kazası veya meslek hastalığına bağlı nedenlerden dolayı ölen sigortalının 17. maddeye

¹⁰ Sözer, s. 460; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 395; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 405; Başbuğ, Aydın, Sorumluluk Hesabında Sosyal Güvenlik Kurumunun Rücu Hakkı ve Denkleştirme Sorunu, Yeni Yasal Düzenlemeler Işığında Bedensel Zararların Tazmini Esasları ve Usulü Kongresi, 4-5-6 Nisan 2013, Editör Av. Sema Güleç Uçakhan, Ankara Barosu Başkanlığı, Ankara 2013, s. 89-129, s.93

¹¹ Sözer, s. 441; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 600; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 525; Bodur, Mehtap Yücel, Sosyal Güvenlik Hukukunda Ölüm Sigortası, Seçkin yayıncılık, 1 Baskı, Ankara 2021, s. 69

¹² Sözer, s. 515; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 547; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 600; Bodur, 69

¹³ Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 389

göre belirlenecek aylık kazancının % 70'i olarak belirlenmiş ve bu gelirin hak sahiplerine ödenmesinde 34. maddenin esas alınacağı hükme bağlanmıştır. Keza 2. ve 3. fıkralarda da sürekli iş göremezlik geliri almakta iken ölen sigortalının hak sahiplerine ölüm gelirinün bağlanmasında da 34. maddenin esas alınacağı belirtilmiştir.

İlgili maddeye göre gelir bağlama oranları, hak sahibinin sigortalının dul eşi, çocukları ve anne ve babası olmasına göre değişmektedir.

A- DUL EŞ

Dul eşe aylık bağlanması için geride kalan kişinin kadın veya erkek olması bir farklılık oluşturmamaktadır. Ancak, resmi bir nikâhın varlığı şarttır. Ayrıca, gelir bağlanması için dul sıfatının devam etmesi gerekmektedir. Dul eşin çalışmakta (aktif sigortalı) olması veya kendi çalışması nedeniyle gelir veya aylığı (pasif sigortalı) olması ve çocuğunun olması ona gelir bağlanmasına engel teşkil etmemekte ancak bağlanacak aylığın oranını düşürmektedir. Çocuklu veya asli sigortalı olan dul eşe bağlanacak gelir, ölen sigortalının emekli aylığının %50'si kadardır. Aylık bağlanmış çocuğu olmayan ve sigortalı olarak çalışmayan dul kadına tahsis edilecek gelir oranı ise %75'dir. Aynı oran kendi sigortalı çalışmaları nedeniyle gelir veya aylığa hak kazanmamış çocuksuz dul eş için de geçerlidir. Bazı kısmi sigortalıların (hükümlü ve tutuklular, çırak ve öğrenciler, Türkiye İş Kurumu kursiyerleri) eşlerinin gelir hakkı bulunmamaktadır. (m. 34/1-a)

B- ÇOCUKLAR

Sigortalının nikâhlı eşinden doğan çocukları gelire hak kazanmaktadırlar. Yasal evlilik birliği içinde doğmayan bazı kişiler de çocuk kavramına alınmışlardır. Kadın sigortalıdan doğan çocuklar evlilik koşulu aranmadan, kapsam içindedirler. Keza, sigortalının ölümünden sonra doğan çocukları için durum böyledir. Erkek sigortalının evlilik dışında doğmuş olmakla birlikte tarafından tanınmış, soy bağı düzeltilmiş veya babalığı hükme bağlanmış çocukları meşru sayılır (m. 34/2). Ayrıca, evlât edinilmiş çocuklar da aynı şekilde değerlendirilmektedir. Çocukların ölüm sigortasından yararlanabilmeleri için asli sigortalı olmaması ve belirli bir yaşı geçmeme koşulu aranmaktadır. Yurt içinde (5510 sayılı Kanun kapsamında) veya yurt dışında sigortalı olarak çalışmayan veya kendi sigortalılığı nedeniyle gelir veya aylık bağlanmamış olanlar gelire hak kazanacaklardır. Anne veya babalarının aksine, çocuklar asli sigortalı olma halinde yetim geliri alamayacaklardır. Yaş koşulu çocukların eğitim düzeyi, sağlık durumu ve medeni hallerine göre değişmektedir. Eğitim durumuna bakılmaksızın erkek çocuklar için 18 yaş esas alınmıştır. Lise ve dengi öğrenimde 20, yükseköğrenimde 25 yaşın henüz doldurulmamış olması gerekmektedir. Çalışma gücünü en az % 60 oranında yitirip malûl olduğu anlaşılan çocuklara yetim geliri ödenmesinde yaş şartı aranmamaktadır. Kız çocukları da bu kısıta tabidir. Ancak, evli olmayan,

sonradan boşanan veya dul kalan kız çocukları her yaşta yetim gelirine hak kazanmaktadır (m. 34/1-b-3). Çocuklara bağlanacak gelirin oranı her biri için en fazla %25'dir. Şu durum-larda söz konusu oran %50'ye çıkmaktadır: Kendisinden başka gelire hak kazanan kimse olmamak, başlangıçta veya sonradan hem anasız hem de babasız kalmak, ana ve baba arasında evlilik bağı bulunmamak, ana veya babanın sonradan evlenmiş olması (m. 34/I-c)

C- ANNE ve BABA

Anne ve babanın hak sahibi olabilmeleri için aranan ilk koşula göre, ölen sigortalının eş ve çocukları var ve onlara aylık bağlanmış ise, artan hisse bulunmalıdır. Artan hisse gerekliliğinin tek istisnası, anne ve babanın 65 yaşını tamamlamış olmalarıdır. Ayrıca belirtmek gerekir ki, eş veya çocukların komusunda değişiklikler sonucu sonradan artan pay oluşur ise ebeveynler hak sahibi olurlar. İkinci olarak, ebeveynin gelir düzeyi asgari ücretin net tutarından daha az olmalıdır. Sonuncu koşul, diğer çocuklarından kazanılan gelir ve aylıklar hariç, gelir ve/veya aylık bağlanmamış değildir. Söz konusu ifade, gereği, kendi çalışmasından dolayı ayrıca eşinden veya ana ve babasından dolayı aylık veya gelir alan ana veya babaya ölüm aylığı bağlanamamaktadır. Düzenlemede bulunan "ana ve babaya toplam %25'i oranında" ifadesi nedeniyle her ikisi de sağ ise anne ve babanın her birine en fazla %12,5 oranında gelir bağlanacaktır (m. 34/I-d). Bağlanacak gelirlerin toplamı, birden fazla hak sahibi olduğunda, açıklanan oranlar uygulanacak olur ise dağıtıma esas mablağı aşabilecektir. Bu gerekçeyle, bağlanacak aylıkların toplamı sigortalıya ait aylığın tutarını geçemez. Sınırın aşılmaması için gerekirse hak sahiplerinin aylıklarından orantılı olarak indirimler yapılması gerekecektir (m. 34/3)

V- KURUMUN ÖLÜM GELİRİ İÇİN İŞVERENE, ÜÇÜNCÜ KİŞİYE ve HAK SAHİPLERİNE RÜCU HAKKI

A- İŞVERENE RÜCU

Geçici iş göremezlik ödeneği ile sürekli iş göremezlik geliri ilgili açıklamalarda değinildiği gibi Sosyal Güvenlik Kurumunun sigortalıya veya hak sahiplerine yaptığı ödemeler dolayısıyla işverene başvurması, rücu hakkının kullanılması anlamına gelmektedir. 5510 sayılı SSGSK'nun 21. maddesinin 1. fıkrasında işverenin, 4. fıkrasında üçüncü kişilerin iş kazası ve meslek hastalığı nedeniyle, SGK'na karşı sorumlulukları düzenlenmiştir¹⁴. Söz konusu normlar işverenin sigortalıyı koruma borcunun ihlalini Sosyal Sigorta Huku-

¹⁴ Rüzgâr, Orhan, SGK'nun 5510 Sayılı Kanununun 21. ve 23. Maddelerinden Kaynaklanan Rücu Alacaklarının Hesaplanması, İstanbul Barosu Dergisi, Ocak – Şubat 2019, Cilt 93, Sayı 2019/1, s. 85-119, s. 86

ku bakımından düzenlemekte olup, bunların ihlali halinde Kurumun sağladığı edimlerin işverenden tahsili sağlanmaktadır¹⁵.

İşverenin işçiyi koruma ve gözetme borcundan kaynaklanan iş sağlığı ve güvenliğini sağlama konusundaki her türlü önlemi alma yükümlülüğü ve bu yükümlülüklerin ihlali halinde ortaya çıkan sorumluluğu sadece işçiye karşı değildir. Aynı zamanda sosyal güvenlik mevzuatından kaynaklanan sigortalıyı koruma borcu nedeniyle işverenin aynı zararlandırıcı olay bakımından Sosyal Güvenlik Kurumuna karşı da yükümlülük ve sorumlulukları söz konusudur. Ancak işverenin Kuruma karşı sorumluluğu işçi ile işveren arasındaki iş güvenliği önlemlerinden doğan sorumluluktan farklı olarak, 5510 sayılı kanununun emredici hükümleri gereği kendiliğinden doğan kamu borç ilişkisine dayanan, kendine özgü bir sorumluluk türüdür¹⁶.

Sosyal Güvenlik Kurumunun işveren aleyhine rücu davası açabilmesi, SSGSSK'nun m. 21/1. maddesinde belirtilen ve işverenin kusurlu davranışını temel alan hallerden birinin gerçekleşmesine bağlıdır. Gerçekten, işverenin Kuruma karşı sorumluluğu maddenin sayılı olarak gösterdiği belli eylem ve davranışlarla sınırlıdır¹⁷. Bu eylem ve davranışların neler olduğu, Kanunda, 21. maddenin 1. fıkrasında; “İş kazası ve meslek hastalığı, işverenin kastı veya sigortalıların sağlığını koruma ve iş güvenliği mevzuatına aykırı bir hareketi sonucu meydana gelmişse...” biçiminde ifade edilmiştir. Bu koşulun gerçekleşmesi halinde yine Kanunun 21/1 maddesi uyarınca “Kurumca sigortalıya veya hak sahiplerine bu Kanun gereğince yapılan veya ileride yapılması gereken ödemeler ile bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değeri toplamı, sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebilecekleri tutarlarla sınırlı olmak üzere, Kurumca işverene ödettirilir”. İş kazası ve meslek hastalığının ortaya çıkmasına kusurlu olarak iştirak etmiş olması halinde, işverenden talep edilecek gelir ile sürekli iş göremezlik geliri kastedilmektedir. Kanunun 21/4 maddesinde ise “İş kazası, meslek hastalığı ve hastalık, üçüncü bir kişinin kusuru nedeniyle meydana gelmişse, sigortalıya ve hak sahiplerine bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değerinin yarısı, zarara sebep olan üçüncü kişilere ve şayet kusuru varsa bunları çalıştıranlara rücu edilir.” denilmektedir.

Yukarıda belirtildiği gibi ölüm sigortasından aylık bağlanması için yasada aranan koşulların yerine getirilmiş olması halinde, bir iş kazası ya da meslek hastalığı sonucu ölen sigortalının hak sahiplerine hem iş kazası ve meslek hastalığı sigortasından gelir, hem de ölüm sigortasından aylık bağlanması

¹⁵ Sözer, s. 157

¹⁶ Sözer, Ali Nazım, Sosyal Güvenlik Hukukunda Yargı Yolu Uyuşmazlıkları, İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Akademik Forumu, Legal Yayıncılık, 1. Baskı, İstanbul 2014, s. 576-645, s. 578; Tatar, Gülsüm, Sosyal Güvenlik Hukukunda Mütelselsel Sorumluluk, Çalışma ve Toplum Dergisi, Sayı 2017/4 (55), s. 2119-2156, s. 2138

¹⁷ Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 407; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 418; Sözer, s. 157

mümkündür. Fakat bu durumda da gelir ve aylıkların birleşmesine ilişkin SSGSSK'nun 54. madde hükümleri uygulanmaktadır¹⁸.

Bu durumda da gelir bağlanmış ölen sigortalının hak sahiplerine ayrıca "Ölüm Sigortası" dalından bağlanan aylıklar için Kurum tarafından işverene rücu edilemeyecektir. Dolayısıyla bunlar hak sahiplerince TBK'nun 55. maddesine göre işverenden talep edilebilecek olan destekten yoksun kalma tazminatından indirilmeyecek ve Kurum'un bağladığı "gelirlerin" ilk peşin sermaye değerinin buna göre belirlenmesi gerekecektir¹⁹. Buna karşın uygulamada ölüm geliri ile ölüm aylığının birbirine karıştırıldığı²⁰ ve bu yüzden mahkemelerin davacılara iş kazası sigorta kolundan bağlanan ölüm gelirinin ilk peşin sermaye değerlerinin sorumlulara rücu edilebilecek kısmının hesaplanan maddi tazminat tutarlarından tenzil edilmediği görülmektedir²¹.

B- ÜÇÜNCÜ KİŞİYE RÜCU

İş kazası veya meslek hastalığına üçüncü kişinin neden olması halinde, sigortalıya sağlanan edimler nedeniyle doğan sorumluluk, kamusal düzenin zorunlu bir gereği olarak ihdas edilen, yapma veya yapmama şeklindeki emir veya yasakların, bir başka deyişle genel davranış kurallarının kamu hukukunu ilgilendiren ve 5510 sayılı Kanununda vücut bulmuş bir halidir. Dolayısıyla üçüncü kişiye rücu hakkı sağlayan sorumluluk da 5510 sayılı kanununun emredici hükümleri gereği doğan, kendine özgü bir sorumluluk türüdür.

Üçüncü kişilerin iş kazaları ve meslek hastalıkları bakımından sorumluluğu konusunda üzerinde durulması gereken önemli bir husus, zarara neden olan söz konusu kişilerin Kuruma karşı olan sorumluluklarının sigortalıya ve hak sahiplerine yapılan veya ileride yapılması gereken ödemeler ile bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değerinin yarısı ile sınırlandırılmış olmasıdır. Doktrinde de eleştiriye²² uğrayan bu sınırlandırmanın haklı bir gerekçesinin olmasa da, eşitlik ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle hükmün

¹⁸ Sözer, s. 515; Tuncay/Ekmekçi/Gülver, s. 549; Güzel/Okur/Caniklioğlu, s. 600; Bodur, 69

¹⁹ Çelik, Ahmet Çelik, Sosyal Güvenlik Kurumu Rücu Davaları, Legal İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Dergisi, Cilt 16, Sayı 62, Yıl 2019, s. 639-688, s. 640

²⁰ Bodur, s. 69

²¹ YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ E. 2020/7241 K. 2021/4272 T. 30.3.2021 "Kurum'un 07/06/2012 tarihli cevabi yazısında davacılara ölüm aylığı bağlandığı, ölüm aylığının rücuya tabi olmadığı, ölüm gelirin ise bağlanmadığı belirtildikten sonra mahkemece bu cevabi yazının hatalı yorumlanarak ölüm gelirlerinin ilk peşin sermaye değerlerinin rücuya tabi olmadığı kabulünden hareketle davacılara iş kazası sigorta kolundan bağlanan iş kazası ölüm gelirin ilk peşin sermaye değerlerinin sorumlulara rücu edilebilecek kısmının hesaplanan maddi tazminat tutarlarından tenzil edilmemesi doğru olmamıştır."

²² Aslanköylü, Resul, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Şerhi, Bilge Yayınevi, 3. Baskı, Ankara 2017, Cilt I, s. 869; Tuncay/Ekmekçi, s. 417; Civan, Orhan Ersun, İş Kazası Veya Meslek Hastalığından Doğan Rücu Davalarında Sosyal Güvenlik Kurumu Karşısında Sorumluluğun Kapsamı ve Müteselsil Sorumluluk, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Sayı 64 (4), Yıl 2015, s. 1015-1070, s. 1032; Alp,

iptali için yapılan başvuruyu Anayasa Mahkemesi “*üçüncü kişilerin, çalışma yaşamlarını sürdürebilmeleri ve prim ödemeye devam etmeleri sağlanarak, ücretli olan bu kişilerin altından kalkamayacakları büyük külfetler altına girmeleri önlenmek istenmiştir*” gerekçesiyle reddetmiştir²³. Bu uygulamanın doğal bir sonucu olarak, sigortalının SGK tarafından tamamen karşılanmayan zararı için sadece işverene tazminat davası açması halinde TBK’nun 55. maddesinin “*kısmen veya tamamen rücu edilemeyen sosyal güvenlik ödemeleri bu tür zararların belirlenmesinde gözetilemez*” hükmü karşısında, üçüncü kişi tarafından karşılanmayan tutar, kusuru oranında işverenin üzerinde kalacaktır. Neticede üçüncü kişinin karşılamadığı zararın işverence üstlenilecek olmasını hakaniyet ile bağdaştırmak güçtür. Bu itibarla SSGSK’nun 21/4. maddesinin üçüncü kişinin bağlanan gelirin ilk peşin sermaye değerinin yarısı ile sorumlu tutulması şeklindeki düzenlenmesinin isabetli değildir.

Diğer taraftan belirtmek gerekir ki, yukarıda belirtildiği gibi üçüncü kişinin neden olduğu iş kazası veya meslek hastalığı sonucu ölen sigortalı Kanunda belirtilen koşulları taşıyorsa hak sahipleri ölüm geliri yanında ölüm aylığına da hak kazanması mümkündür. Dolayısıyla bu ihtimalde hak sahiplerine hem ölüm sigortasından ölüm aylığı hem de iş kazası ve meslek hastalığı sigorta kolundan ölüm geliri bağlanabilecektir.

Bu durumda Kurumun hak sahiplerine sağladığı biri uzun vadeli (ölüm aylığı) diğeri ise kısa vadeli (ölüm geliri) sigorta kolları arasında yer alan bu iki farklı edim için, rücu koşulları arasındaki farka değinmek gerekir.

Uzun vadeli sigorta kolları bakımından üçüncü kişinin sorumluluğu başlığını taşıyan 5510 sayılı Kanununun 39. maddenin ilk fıkrasında üçüncü bir kişinin kastı nedeniyle sigortalının maluliyeti halinde kendisine veya ölümü halinde hak sahiplerine bağlanacak aylığın ilk peşin sermaye değerinin yarısı için zarara sebep olan üçüncü kişilere Kurumca rücu edileceği hükme bağlanmıştır.

Dolayısıyla 39. madde hükmü uyarınca ölüm aylığı nedeniyle rücu edilebilmesi için üçüncü kişinin kastı aranırken, 21/4. maddede yer alan ölüm geliri için kast dışında, ağırlığına bakılmaksızın kusurun her türü sorumluluk doğması için yeterlidir. Zira iş kazaları ve meslek hastalığından kaynaklanan sorumluluğun düzenlendiği Kanununun 21/4 maddesinde üçüncü kişiye rücu bakımından kasıt ve ihmal ayrımı yapılmamış ve üçüncü kişinin hangi ağırlıkta olursa olsun kusurlu olması yeterli görülmüştür. Bu bakımdan, Kurumun hak sahiplerine sağladığı edimin türü, yani ölüm geliri mi yoksa ölüm aylığı mı olduğu üçüncü kişiye rücu bakımından büyük önem taşımaktadır²⁴.

Nihat Seyhun, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Kapsamında Rücu Davaları, Seçkin Yayıncılık, 1. Baskı, Ankara 2018, s. 130

²³ Anayasa Mahkemesi E. 2011/128 K. 2012/40 T. 15.3.2012

²⁴ Benli, Abdurrahman/Uğur, Suat/Bana, Nurdan, İş Kazası Ve Meslek Hastalıkları Sonucunda Oluşan Sigorta Yardımlarından Ölüm Geliri Üzerine Düşünceler, Sakarya İktisat Dergisi Cilt 11, Sayı 4, 2022, s. 511-536, s. 530

SSGSSK'nun 21. maddesinin amaçlarından birisi işverenleri, sigortalıların sağlığını koruma, iş sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almaya sevk etmek iken, 39. maddenin sorumluluk koşulları farklı olduğundan ve bu hükümde işveren sigortalı ilişkisi yer almadığından 21. maddenin amacı ile 39. maddenin amacı aynı yönde değildir. Bu maddenin amacı, kasıtlı olarak sigortalıya veya ölümü halinde hak sahiplerine aylık bağlanmasına neden olan üçüncü kişinin bu fiili nedeniyle cezalandırılması ve kısmen de olsa Kurum zararın telafi edilmesidir. Nitekim bir Yargıtay kararında²⁵, yerel mahkemenin 39. maddeye dayanarak rücu talebini reddetmesi karşısında, esas alınacak kuralın Kanununun 21/4 maddesi olduğu şöyle vurgulanmıştır: “*eldeki davada; 29.05.2010 tarihli trafik kazası nedeniyle, Kurumca hastalık sigortası kapsamında yapılan geçici iş göremezlik ödemelerinin tahsili istenilmekte olup, mahkemece, yapılan harcamalardan 3. Kişilerin kusurları karşılığında sorumlu olduğu hususu gözetilerek, meydana gelen kazada, tarafların kusur oran ve aidiyetlerine ilişkin Adli Tıp Kurumundan alınacak rapor sonrasında, hâsıl olacak sonuca göre karar verilmesi gerekirken, meydana gelen olaydan kaynaklanan Kurum zararından, davalıların 5510 sayılı Kanununun 39. maddesi hükmü uyarınca sorumluluğu bulunmadığından bahisle, davanın reddine karar verilmesi, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.*”

C- HAK SAHİPLERİNE RÜCU

21. maddenin 5. fıkrası uyarınca sigortalının ölümü halinde, bu Kanun uyarınca hak sahiplerine bağlanacak gelir ve sağlanan diğer edimler için, iş kazası veya meslek hastalığının meydana gelmesinde kusuru bulunan hak sahiplerine veya yakınlarının neden olduğu iş kazası sonucu ölen sigortalının kusurlu hak sahiplerine Kurumca rücu edilmeyecektir.

Bu düzenlemeden hareketle, sigortalının iş göremezliği ya da ölümüyle sonuçlanan iş kazası veya meslek hastalığına sebep olan hak sahiplerine rücu edilemeyecek olması nedeniyle, söz konusu hak sahiplerinin yaptırımsız kaldığı ve hatta kendi kusurundan yararlanarak haksız zenginleştikleri düşünülebilir.

Ancak Kanununun 56. maddesinde “Hak Sahiplerine Gelir Bağlanmasını Engelleyen Haller” başlığı altında nu hak sahiplerinin haksız fiilleri yaptırıma bağlanmıştır. Söz konusu düzenlemeye göre, ölen sigortalının hak sahiplerinden; a) Kendisinden aylık bağlanacak sigortalıya veya gelir ya da aylık bağlanmış olan sigortalıya kasten öldürdüğü veya öldürmeye teşebbüs ettiği veya bu Kanun gereğince sürekli iş göremez hale veya malûl duruma getirdiği, b) Kendisinden aylık bağlanacak sigortalıya veya gelir ya da aylık bağlanmamış olan sigortalıya veya hak sahibine karşı ağır bir suç işlediği veya bunlara karşı aile hukukundan doğan yükümlülüklerini önemli ölçüde yerine getirmemesi nedeniyle ölüme bağlı bir tasarrufla mirasçılıktan çıkarıldıkları, hususunda

²⁵ T.C. Yargıtay 10.HD. E. 2014/7657, K. 2014/8600, T. 14.04.2014

kesinleşmiş yargı kararı bulunan kişilere gelir veya aylık ödenmez. Ödenmiş bulunan gelir ve aylıklar, 96. madde hükümlerine göre geri alınır. Eşinden boşandığı halde, boşandığı eşiyile fiilen birlikte yaşadığı belirlenen eş ve çocukların, bağlanmış olan gelir ve aylıkları kesilir. Bu kişilere ödenmiş olan tutarlar, 96. madde hükümlerine göre geri alınır.

VI- EVLENME ÖDENEĞİ

5510 sayılı Kanununun 20 maddesinin son fıkrasında “37 nci madde hükümlerine göre hak sahiplerine cenaze ve evlenme ödeneği verilir.” denilmektedir. 37. maddede ise “evlenmeleri nedeniyle, gelir veya aylıklarının kesilmesi gereken kız çocuklarına evlenmeleri ve talepte bulunmaları halinde almakta oldukları aylık veya gelirlerinin iki yıllık tutarı bir defaya mahsus olmak üzere evlenme ödeneğinin olarak peşin ödeneceği” hükme bağlanmıştır.

Anılan 20. maddenin 5 fıkrasına göre ölüm gelirin başlangıcı, kesilmesi ve yeniden bağlanmasında 34. ve 35. maddelerin uygulanacağı belirtildiğinden evlenme ödeneğine ilişkin uygulama için 20, 34, 35 ve 37 maddelerin birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir.

37. madde hükmüne göre evlenme ödeneği sigortalıların sadece kız çocuklarına tanınmış bir haktır. Kanununun 34/1)b-3 maddesi uyarınca kız çocuklarının ölüm geliri veya aylığı alabilmeleri için bekâr olmaları gerekmektedir. Bu nedenle evlilik, bağlanmış olan aylığın/gelirin kesilmesine neden olmaktadır. Ölüm geliri/aylığı hakkından mahrum kalan kız çocuklarının korunması amacıyla, kanun koyucu, kız çocuklarının almakta oldukları gelirin/aylığın iki yıllık tutarının “evlenme ödeneği” olarak verilmesini kabul etmiştir. Ödeme talep halinde, peşin olarak ve sadece bir seferlik verilmektedir. Ödemesi peşin alınan iki yıllık süre içinde kız çocuğu boşanma veya dul kalma nedeniyle, aylığa/gelire yeniden hak kazanırsa söz konusu süre dolduktan sonra hak sahibine ödeme yapılır²⁶.

VII- CENAZE ÖDENEĞİ

Yine 5510 sayılı Kanununun 20 maddesinin son fıkrası uyarınca iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle veya sürekli iş göremezlik geliri almakta iken ölen sigortalının hak sahiplerine 37. madde hükümlerine göre cenaze ödeneği verilmektedir.

37 maddenin 3. fıkrası uyarınca cenaze ödeneği miktarı Kurum Yönetim Kurulunca belirlenerek Bakan tarafından onaylanan tarife üzerinden ödenir. Cenaze ödeneği, sırasıyla sigortalının eşine, yoksa çocuklarına, o da yoksa ana babasına, o da yoksa kardeşlerine verilir.

37. maddenin 4. fıkrasına göre cenaze ödeneğinin 3. fıkrada sayılanlara ödenmemesi ve sigortalının cenazesinin gerçek veya tüzel kişiler tarafından

²⁶ Sözer, s. 455

kaldırılması durumunda, 3. fıkrada belirtilen tutarı geçmemek üzere belgelere dayanan masraflar, masrafı yapan gerçek veya tüzel kişilere ödenir.

Son fıkra uyarınca cenaze ödeneği ile ilgili bu hükümler işçi ve bağımsız çalışanlar için geçerlidir. Kamu görevlilerinin hak sahiplerine kendi kurumları tarafından ilgili mevzuat gereği ölüm yardımı hariç cenaze gideri, cenaze nakil gideri ödeneği veya bu mahiyette bir ödemenin yapılması halinde, Kurum tarafından cenaze ödeneği ödenmez.

ASG
AKADEMİK SOSYAL GÜVENLİK PLATFORMU